

se vedno zdi, da ni pri vas dvoboj, ampak uboj; jaz nisem vaju meriti v neobroženega. Začnem znova; potegnem žreb, kateri naj prvi vstreli." V glavi se mi je mešalo . . . Zdi se mi, da nisem privolil . . . Naposled nabasala sva še pistoli in vrgla sva listke; on lih položi v kapo, ki je bila nekdanj od mene prestreljena; jaz sem zopet vzdignil prvo številko. „Ti, grof imaš vražjo srečo!“ reče on se smehom, katerega ne bom nikdar pozail. Ne pojmem, kaj je bilo z menoj, in kako me je mogel k temu pripraviti . . . pa jaz sem vstrelil in zadel tukaj v to podobo. (Grof je pokazal s palcem na prestreljeno podobo; lice mu je gorelo kakor ogenj; grofinja je bila bolj bleda kakor njen robec; nisem se mogel vzdržati vzklika.)

„Jaz sem vstrelil“, nadaljuje grof, „in hvala Bogu, nisem zadel; tedaj je Silvijo . . . (v tem trenutku je bil on res žalosten) Silvijo je začel v me meriti; nenkrat se odpro vrata, in Maša prileti in se vrže javka-joč meni okoli vratu. Njena prisotnost mi je odvzela vso bodrost.

„Mila“, rekel sem jej, „ali ne vidiš, da molčiva? Kako si me ustrašila! Pojdi, izpij kupico vode in pridi k nama; jaz ti bom predstavil starega prijatelja in tovariša.“ Maša še vedno ni hotela verjeti: „Povejte govori li mož resnico? rekla je ona, ko se je obrnila k groznemu Silviju: „Je resnica, da oba molčita? On vedno molči: „Grofinja“, odgovori jej Silvijo, „nekdanj mi je dal molče zaušnico, molče prestrelil mi to le kapo, molče me ni ravno kar zadel, sedaj se je še meni zljubilo obmolkniti . . . S temi besedami je hotel v mene pomeriti; v pričo nje! Maša se je vrgla k njegovim nogam. „Vstani Maša, to je sramotno! to je sramotno!“ zakričal sem v besnosti. „A vi, gospod, boste li nehali šaliti se z revno žensko? Boste li streljali ali ne? „Ne hodem“, odgovoril je Silvijo: „jaz sem zadovoljen; jaz sem videl tvojo obupnost, tvojo malosrčnost; jaz sem ti zastavil vstrliti v mene. Zastran mene je dovolj! Bodeš me pomnil. Prepustim te tvoji vesti!“ Tedaj je šel ven, a vstavil se mej vrati, ozrl se na prestreljeno mojo podobo, vstrelil v njo, ne da bi pomeril, in se skrnil. Žena je ležala v medlevici; ljudje se ga niso upali ustaviti in začudeno gledali nanj, on je stopil na stopnice, zaklical voznika in se odpeljal, prej ko sem se mogel zavedeti.“

Grof je omolknil. Na ta način sem zvedel konec povesti, ktere začetek me je nekdanj tako porazil. Njegova junaka nisem nič več srečal. Pripovedujejo, da je bil Silvijo za časa ustanka Aleksandra Ipsilanti voditelj upornih čet ter bil ubit v bitki pod Skuljanami.

Novice.

— Osebne vesti. Premeščeni so sodni pristavi Albert Luschan iz Kranja v Ljubljano, Franc Peterlin iz Črnomlja v Kranj, Franc Rekar iz Vipave v Radoljico, Viljem Koronaser iz Marenberga v Ptuj in Franc Jagodic iz Kozjega v Slov. Bistrico. — Sodnimi pristavi so imenovani avskulanti: Ivan Toporiš za Črnomelj, dr. Jurij Polenšek za Vipavo, dr. Martin Šribar za Kozje, dr. Otokar pl. Kočevar za Marenberg in dr. Jurij Fajfar za Črnomelj. — Profesor na mariborski gimnaziji dr. Karol Tertnik je premeščen na slovensko-nemško gimnazijo v Celju. — Kapelan g. Feliks Knižek je imenovan župnijskim upraviteljem na Vrabčah. — Notarjem v Železni Kaplji je imenovan Valentin Schwarzl, kateri ne zna nobene besede slovenski. — Profesor na realki v Spletu dr. Ludovik Böhm je imenovan profesorjem na mornarski akademiji na Reki. — Zdravnik dr. Karol Linhart v Sežani je imenovan okrožnim zdravnikom za brdski okraj.

— Zaslužena kazen. Pred okrajnim sodiščem v Celju se je vršila v soboto dne 17. t. m. zanimiva obravnava proti dr. Janezu Stepischneggu slavnoznanemu odvetniku v Celju in tastu Wolfovemu Tožilo ga je državno pravdnštvo zaradi žalitve javne straže in vtikovanja v izvršbo javnih služb po §§ 312 in 314 kaz. zak. Rekel je namreč mestnemu stražništvu: „Sie sind parteisch, Sie gehen parteiisch vor; Ihre Handlungsweise ist schon wiederholt im Stadtrathe zur Sprache gekommen, das muss einmal ausgetragen werden. Dafür werde ich sorgen;“ nadalje: „Das ist eine Schweinerei“. Te psovke je moral nepristranski mestni stražmešter, — kojemu je sam župan Stiger dal najlepše spričevalo glede njegove nepristranosti in mirnosti, — požreti ker je dva že večkrat kaznovana fakina nemškega mišljenja aretoval, ker sta bila preveč predrzna in sta preveč izzivala dne 4. junija ko so bili „Triglavlani“ v Celju. Dr. Janez se je zvijal, a mu ni pomagalo nič, ker je imel same uradne osebe proti sebi ter so bili vs negativni dokazi proti tem pričam odklonjeni. Kazen se glas zaradi ponovitve in ker je bil dr. Janez zaradi enacih deliktov že kaznovan, na 150 gld.

— Mojsterski tečaji za stavbene ključarje. Po naročilu c. kr. trgovskega ministerstva priredi c. kr. tehnologiški obrtni muzej na Dunaji mojsterske tečaje za stavbene ključarje. V teh tečajih se bode poučevalo v strokovnem risanju, o delu v delavnicah, o tehnologiji, o orodjih, strojih in motorjih, o obrtni higijeni in odvrnitvi nezgod, o obrtnem knjigovodstvu in računstvu. Tečaji trajajo po 8 tednov in bodo štirikrat v letu. Za sprejem v tečaj imajo pravico prositi stavbeni ključarski mojstri in pomočniki, če jih priporoči županstvo, zadruga ali kako strokovno društvo. Prednost imajo oni, ki zamorejo dokazati strokovno izurjenost, dalje mojstri pred pomočniki in med poslednjimi zopet taki, ki nameravajo v kratkem svoj obrt samostojno izvrševati. Slednjič, se more ozirati, le na take prositelje, ki so dosegli, že starost 24 let in niso prekoračili 45 leta in so že vojaščine prosti. Ker se pouk vrši le v nemškem jeziku, je potrebno, da so obiskovalci tečajev saj v toliko zmožni nemščine, da morejo slediti predavanju. — Prošnje za vsprejem v tečaj je vložiti na ravnateljstvo c. kr. tehnologiškega obrtnega muzeja (Dunaj IX/2, Währingerstrasse 59). Vsaka prošnja ima obsegati: starost prositeljevo, koliko časa je že mojster oziroma pomočnik, v katero trgovsko in obrtniško zbornico je pristojen, in naznati je tudi najbližjo železniško postajo, če v stanovanšču prositeljem ni železniške postaje. Prositelj mora navesti tudi, koliko je že izurjen v strokovnem risanju in kje si je to znanje

pridobil. Učnina znaša 40 gld. in vpisnina 2 gld. Manj premožnim se omogoči obisk z oprostitvijo učnine je vložiti pri ravnateljstvu c. kr. tehnološkega obrtnega muzeja. Prošnje za ustanove je pa nasloviti na c. kr. trgovinsko ministerstvo, a je iste vložiti pri omenjenem ravnateljstvu in se jim mora poleg gori omenjenega priporočila priložiti še ubožno spričevalo in domovinski list. Mojstri naj prilože obitni list; vojaške prehodnice in delavske knjižice naj se ne prilagajo. Ustanove znašajo za obiskovalce stanujoče na Dunaji po 80 gl. za mojstre in po 70 gld. za pomočnike; za vnanje obiskovalce po 120 gld. za mojstre in po 95 gld. za pomočnike; razun tega se vnanjim štipendistom povrne vožnja v III. razredu osebne vlaka na Dunaj in nazaj. Vpisnino mora vsak obiskovalec plačati. Komur se dovoli ustanova, ta je ob enem oproščen tudi učnine. — Prošnje na ravnateljstvo c. kr. tehnološkega obrtnega muzeja so kolka proste. Tudi prošnje na c. kr. trgovinsko ministerstvo so kolka proste, če jim je priloženo ubožno spričevalo. Prošnje za vsprejem v jednega teh tečajev se vložijo lahko vsak čas. Želja glede uvrstitve v določeni tečaj se bode po možnosti upoštevala. V jeden tečaj se pa more sprejeti le 12 obiskovalcev. Letos se otvori morda 24. oktobra še jeden tečaj. Razglasilo o teh ključarniških tečajih je vsakemu na ogled tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

— **Goriški deželni zbor**, kateri je vlada tako nenadoma sklicala, se je sešel 19 t. m. Seje se je udeležil tudi nadškof. Slovenski poslanci so sklenili, da se udeležijo samo tiste seje, v kateri se izrazi sožalje na smrti cesarice in one, v kateri se bo sklepala udanostna adresa cesarju povodom petdesetletnice njegovega vladanja. Prva seja se je že vršila in je bil deželni glavar toli breztakten, da je govoril večinoma italijanski in samo nekaj besed slovenski.

— **Žalovanje na Slovenskem** povodom smrti ljubljene cesarice je bilo lepo in ganljivo. Občinski zastopi in razne korporacije so vse kondolirale, povsod so bile razobešene črne zastave, v Ljubljani pa se je na dan pogreba zbralo na tisoče ljudstva v stolni cerkvi in so bili zaprti vsi javni lokali, vse trgovine in delavnice. Delavci tovarniških in obrtniških podjetij so šli korporativno v stolno cerkev, kjer so molili za cesarico. Res, lepše in dostojnejše se sožalje na smrti cesarice pač nikjer ni pokazalo kakor na Slovenskem.

— **Glasbena Matica**. Koncertni mojster M. Hubad je zopet nastopil svoje mesto na tem zavodu. Učitelj K. Hoffmeister je odšel, ker je imenovan profesorjem na praškem konservatoriju.

— **Moško pevsko društvo v Kranju** se je ustanovilo zadnje dni. Želimo mlademu društvu, da bi dobro uspevalo.

— **Poročila** se je gospdč. Maša Dolenceva v Sežani z g. Antonom Gromom iz Trsta.

— **Volilni shod** je v nedeljo dne 18. t. m. priredil dež. poslanec Božič v Žireh. Volilci so mu soglasno izrekli zaupanje.

— **Samonemški pečat** ima občina Brezovica pri Krtini v sodnem okraju Brdo.

— **Starinoslovje**. Po nalogu centralne komisije za ohranitev zgodovinskih in umetniških starin je prišel z Dunaja dr. pl. Premerstein in je s pomočjo konservatorija prof. Rutarja preiskal rimske ceste in rimske kamne na Kranjskem. Posrečilo se mu je dognati, kod je tekla rimska cesta iz Ljubljane v Čatež in popraviti besedilo raznih objavljenih kamnov, vsled česar dobi muzejska zbirka večjo znanstveno veljavo.

— **V Ilirski Bistrici** se je te dni otvorila brzajna postaja z omejeno dnevno službo, združena s poštnim uradom.

— **Slovensko gledališče** je v sredo dne 21. t. m. otvorilo novo sezono. Letos je angaževanih več novih močij. Ker se je slovensko gledališče povzpelo na tako visočino, da je postalo važen kulturni činitelj, hočemo v prihodnje tudi mi priobčevati kratka poročila o njegovem delovanju.

— **Odlikovanje**. Ruski car je tovarnarju in trgovcu v Petrogradu Ivanu Kosu podelil Stanislava red III. vrste. Odlikovanec je rodom Ljubljančan, brat gospe dr. Zarnikove in dr. pl. Bleiweisove.

— **Državno podpora** v znesku 200 gld. je poljedelsko ministerstvo dovolilo kmetijski zadrugi v Žužemberku in sicer za titnico in drevesnico.

— **Mladi popotniki**. Iz mesta Lima v južnoameriški republiki Peru so pred nekaj tedni odpovali trije dečki v starosti treh, petih in osmih let k svojemu staremu očetu v Nemčijo. Otrokom je bila vožnja plačana, za vse drugo so morali sami skrbeti. Potovali so šest tednov in srečno dospeli na svoj cilj.

Pogreb cesarice Elizabete.

V soboto 17. t. m., teden dnij po umoru cesarice položili so na Dunaju umrlo vladarico k večnemu počitku.

Cela država je hitela, da izkaže cesarici poslednjo čast in z vseh strani sveta so prišli vladarji, principi in odposlanci raznih vladarskih hiš, da izkažejo cesarici zadnjo čast. Že na vse zgodaj, ko se je bilo komaj začelo daniti, prišli so ljudje, da si zagotove prostor, s katerega bi si lahko ogledali sprevod. Bilo jih je na tisoče in tisoče. Ljudje so plačevali po 100 gld. za jedno okno, 500 gld. za jeden balkon in po 1000 gld. za jedno tribuno v kavarni.

Ob 12. opoldne je vojaštvo zaprlo ulice, po katerih se je pozneje pomikal sprevod in v katerih je bilo zbranega nebroj ljudstva. Po vseh ulicah od cesarskega dvorca do kapucinske cerkve so bila vsa okna s črnim suknom ovita. Pri vseh je bilo zbranih mnogo ljudij. Prodajalnice so bile zaprte.

Ob 3/4 zbrani so bili pred kapucinsko cerkvijo vsi povabljeni. Tisti, katerim je bil po njih dostojstvu odločen prostor v cerkvi, zbrali so se bili tamkaj že prej. Cesar je tedaj zapustil dvorec in se z nemškimi cesarjem Viljenom odpeljal po postranskih ulicah v cerkev.

Ob 4. uri so v dvorni cerkvi, kjer je cesarica ležala, na mrtvaškem odru, dvignili v krsto, jo še enkrat blagoslovili in jo nesli na mrtvaški voz, v katerega je bilo vpreženih 4 pare črnih konj. Potem se je sprevod začel pomikati proti kapucinskemu samostanu.

Pred sprevodom je jahala eskadrona konjnikov. Ob mrtvaškem vozu šli so na vsaki strani štirje dvorni jakaji in štirje dečki — plemiči. Na desni strani je šlo šestjardov-arcierov in osem gardov-trebantov. Na levi strani šest ogrskih telesnih gardov in osem ogrskih gardov-konjenikov. Za mrtvaškim vozom je stopalo dvorno osebje cesarice, temu so jezdili gardi-arcier in ogrski gardi-konjeniki. Za temi pa je šla stotnija pešakov in končno eskadrona konjenikov.